

veiene. Naar man nu veed, hvorledes denne Bestemmelse i den senere Tid er bleven iagttaget, forekommer der mig ikke, at der kan være særlig Opfordring til at fastholde denne. Der er, som bekendt, en meget betydelig Deel af vore nuværende Hovedlandeveie, der ikke ere forsynede med Alléer, og jeg skulde have misforstaaet den hidtidige Statsveibestyrelses Tendentens meget, dersom den ikke gif i Retning af at formindste istædfor at udvide Beplantningerne paa Hovedlandeveiene, saa dette, troer jeg, er et Forhold, som man ganske volig kan overlade til Veibestyrelsen selv at ordne. Hvad endelig § 65 angaaer, formoder jeg, at det er den i samme indeholdte Bestemmelse med Hensyn til Grusets Paakjørsel osv. paa Biveiene, som det ærede Medlem har villet opretholde; men den kan jeg selvfølgelig under ingen Omstændigheder finde, at det er rigtigt at bibeholde. Naar man lægger det fulde Ansvar paa Communerne for Veienes Tilstand til enhver given Tid, saa gaar det i Virkeligheden i mine Tanker ikke an at foreskrive særlige Regler for, paa hvilken Maade de skulle tilvejebringe denne Tilstand, som man forlanger af dem.

Seszen: Det kaldes altsaa at foregribe den fremtidige Ordning, naar det fordres, at den samme Minister skal i to til samme Tid Rigsdagen forelægge Lovforslag følge den samme Grundtanke og det samme Princip; saaledes har jeg nu ikke opfattet det. Jeg anseer det for en ligesvem Selvfølge, at naar en og samme Minister forelægger to forskellige Lovforslag, saa bør han sørge for, at ikke eet Princip gjøres gjælbende i den ene og et modsat i den anden. Hvad angaaer den ærede Ministers Bemærkning om, at jeg skulde ønske, at Overøvrighederne skulde gaare heelt ud, da forholder det sig ikke saa. Det er i § 13 foreskrevet, at Amtmændene fremdeles skulle føre Overtilsyn med Veivæsenet i deres Aamter, altsaa ogsaa med Biveiene i Kjøbstæderne; men at Amtmanden saaledes for disses Vedkommende skal føre Overtilsyn med sit eget Tilsyn, forekommer mig at være meget anomalt. Det er aldeles sikkert, at Kjøbstadcommunalbestyrelserne, saaledes som Lovforslaget nu er affattet, ville blive

satte i en ganske anden Stilling til deres Veie, end Amtsrådene ere satte i til deres. Naar Amtsrådene ikke ville udføre et Arbejde, som af Overtilsynet findes nødvendigt, saa bestemmer Indenrigsministeren, at Mangleterne skulle afhjælpes; det er accurat det Samme, som jeg mener, at Indenrigsministeren burde gjøre, naar han af sit Overtilsyn, nemlig Amtmanden, fik Indberetning om, at en Kjøbstadcommune ikke holdt sine Veie i ordentlig Stand, idet han saa skulde befale Amtmanden at paa-see, at det fornødne Arbejde blev gjort for Communens Regning. Det er altsaa den selvsamme Fremgangsmaade, som der skal følges med Hensyn til de Amtsrådets Tilsyn undergivne Landeveie, som jeg ønsker, at der skal følges med Hensyn til de Biveie i Kjøbstæderne, som jeg vil have undergivne disses Communalbestyrelses Tilsyn. Jeg kan ikke see Andet, end at det er en fuldstændig Anomali, hvad der nu indeholdes i Lovforslaget, og at der virkelig ikke er nogen Fare for, at Kjøbstæderne ikke selv skulle kunne føre Tilsyn med deres Biveie, som jo have en saa ringe Betydning. Amtsrådene er der jo givet en ganske anden Tilsynsret og Myndighed, og den lille Myndighed, som Kjøbstæderne nu have til selv at føre Tilsyn med deres Gader, kunde de dog virkelig ogsaa uden Skade beholde med Hensyn til deres Biveie, med hvilke Amtmanden sandeligt aldrig nogensinde hidtil har ført eller har tænkt paa at føre Tilsyn.

W. Petersen: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Hvis det ærede Medlem ønsker Ordet.

W. Petersen: Jeg frasalder Ordet.

Ussing: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Ja, hvis det ærede Medlem ønsker Ordet, vil jeg udsætte Forhandlingen til et følgende Møde.

Ussing: Nei, saa frasalder jeg Ordet.